

Tudományos konferencia a Nemzetőrsegről

Mottó: „Sokkal nehezebb legyőzni az olyan országot, amelyet saját polgárai védenek, mint amelyért csak fizetett zsoldosok harcolnak.” (Niccolo Machiavelli)

A „Nemzetőség társadalmi szerepvállalásának szükség-szerűsége” címmel tudományos konferenciát tartott az 1956 Magyar Nemzetőség a Honvédelmi Minisztérium és a Honvédelmi Sportszövetség támogatásával a Stefánia Palotában 2019. szeptember 20-án.

A résztvevők köszöntötték 1956-os nemzetőr (nőr.) bajtársaikat: Dömötör Zoltán vezérezredest, Baranyi László altábornagyot, dr. Dohány András altábornagyot, Dózsa László altábornagyot és Marton György altábornagyot.

A megnyitóbeszédet vitéz lovag **Dömötör Zoltán** nőr. vezérezredest, elnök-főparancsnok tartotta. Elmond-

ta: örömmel látja, hogy tagjaik hőiek maradtak 1848 és 1956 eszméihez, és azon fáradoznak, hogy az elődök áldozatos hősiessége ne legyen hiábavaló. Kiemelte, hogy manapság a nemzetőröknek nem fegyverrel kell szolgálniuk a hazát – szükség szerint arra is készek lenni –, hanem dicső elődeik példáját kell a felnövekvő nemzedékek elé állítani.

A konferencia levezető elnöke, **dr. Diószegi Gábor** nőr. ezredes, a főparancsnok szárnysegédje felolvasta **Orbán Viktor miniszterelnök levelét**, amelyben üdvözölte a Nemzetőség vezetőit, jó munkát és sikeres tanácskozást kívánt a résztvevőknek.

Az előadások sorát dr.

Süli Attila, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum kutatója nyitotta meg, aki az 1848–49-es forradalom és szabadságharc nemzetőségéről és a honvédségről szólva elmondta: a Nemzetőség megszervezéséhez a mintát a reformkor végén a francia forradalom szolgáltatta. Akkoriban csak a császári hadsereg létezett Magyarországon, amelyben a magyar tisztek inkább az uralkodóhoz voltak hűek. Mivel a forradalom 12 pontja megkövetelte a Nemzeti Őrsereget, Batthyány Lajos kormánya a társadalmi elitből és a köznemességből verbuválta a nemzetőröket, mintegy kötelezővé téve a Nemzetőségbe történő belépést. Később az önkéntes nemzetőrökből alapították meg a honvédséget.

Lényeges különbségeket találunk az 1848-as és az 1956-os Nemzetőség között: 1848-ban a Nemzetőség a Honvédséggel közösen alkotta a fegyveres erőt. 1956-ban viszont, a rendőrség és honvédség csak részben tagozódott be a Nemzetőségbe, mert a szovjetbarát vezetők nem bíztak sem a Nemzetőségben, sem az ÁVH-ban. 1848-ban kötelezően kellett belépni, míg 1956-ban önkéntes volt a jelentkezés a Nemzetőség soraiba. 1848-ban egy szervezeti modell volt a Nemzetőség, 1956-ban nem volt idő reguláris erővé szerveződnie, mert azonnal harcolni kellett. 1848-ban a magyarok más nemzetiségűekkel együtt

harcoltak, viszont 1956-ban csak magyarok voltak tagjai a szervezetnek.

Egy teljesen más nézőpontól, az irodalom szemszögéből mutatta be az 1848-as Nemzetőséget **prof. dr. Szörényi László**, az MTA Irodalomtudományi Intézet volt igazgatója. Arany János Nemzetőr Dalt elemelve mutatott rá, hogy ebben a versben a költő elmondja, milyennek kell lennie a nemzetőrnek, mintegy a jogszabályi előírásoknak megfelelően. Az előadó kitért Arany János és Petőfi Sándor barátságára is. Kifejtette, hogy Arany inkább ideológiailag közelítette meg a nemzetőrletet, Petőfi – aki kiképző is volt a forradalom idején –, a harc, a küzdelem oldaláról.

A Nemzetőség helyzetéről és a társadalomban jelenleg és a jövőben betöltendő szerepéről tartott előadást **dr. Gyarmati István**, az ICDT elnöke, az egyik legismertebb biztonságpolitikai szakértő itthon és külföldön egyaránt. Dr. Gyarmati István volt honvédelmi államtitkár, diplomata, NATO-összekötő, személyesen is részt vett több EBESZ-küldetésben. Előadásában utalt arra, hogy nagyon hiányzik a társadalmi életből a Nemzetőség. Felhívta a figyelmet, hogy ma más típusú veszélyekkel, a terrorizmus új formáival is számolni kell. Ezen kihívásokkal szemben a jó felkészülésen van a hangsúly. Az ellenség ott támad, ahol eredményes lehet, mert nem kellő a védelem. Ezért

fontos, hogy lássa a külvilág: Magyarország felkészült, és kellő védelmet biztosítani tudó haderővel rendelkezik. De mindezt láttatni is kell, hogy tudjanak róla szerte a világban. Mindemellett, szövetségi elvárás is, hogy ne legyen gyenge láncszem a NATO-ban.

A sorkatonaság megszüntetése helyes döntés volt, de azóta nem sikerült érdemben helyettesíteni, és ezt a hiányt előbb-utóbb pó-

tolni kell. Csak az a kérdés, hogy fel lehet-e cserélni a szerepeket? Tud-e a katonaság rendészeti feladatokat ellátni, vagy adható-e a rendőrségnek katonai jellegű feladat? Ha a rendőrséget átcsoportosítják katonai jellegű, például határőrizeti feladatokra, akkor azok hiányoznak a közbiztonság fenntartásából, viszont a honvédségnek mindenképpen segítség kell széles körű feladatainak ellátására. Más

országok mintájára a lakosságból kell verbuválni a hazájukat szerető, tenni akaró, elkötelezett embereket. Kijelentette, hogy szükség van minden olyan szervezetre és tevékenységre, amely szükség esetén ki tudja egészíteni a rendvédelmi és a honvédelmi szervek munkáját. Nevelni kell hazafiságra, bajtársiasságra, hazaszeretetre és összetartozásra.

Célként jelölte meg, hogy lakossági felvilágosításokat és előadásokat kell szervezni, és ebben a Nemzetőrség sokat segíthet, mert a honvédelem közügy.

Dr. Gyarmati István hangsúlyozta, hogy időben fel kell készülni más jellegű támadásokra is, mert szinte naponta tapasztaljuk a terrorizmus új megnyilvánulásait: a kibernetikus dróntámadásokat.

Végül **prof. Popper György** nemzetőr altábornagy, az IBSSA elnöke felszólalásában gratulált a Nemzetőrség vezetőinek és tagjainak, az esemény szervezőinek, és nagyra értékelte az elhangzott színvonalas előadásokat, amelyek sok fontos ismeretet adtak a résztvevőknek.

Hangsúlyozta, hogy a jövő védelmi rendszerében nem nagyszámú haderőre van szükség, hiszen ma egy irodából, néhány számítógéppel is hatékony védelmi

rendszert lehet üzemeltetni, amelyet néhány megfelelően felkészült ügyeletes is elláthat. Ma a speciális ismeretek, képességek, készségek időszakát éljük a technika rohamos fejlődése következtében, erre épül a modern hadsereg. Azonban e létszámában egyre kisebb szervezet egyedül nem alkalmas az országos méretű katasztrófák esetén történő bevetésre. Az országnak ezért is egységes és jól együttműködő Nemzetőrségre van szüksége. Ennek érdekében a különböző nemzetőr szervezeteknek feltétlenül egyesülniük kell.

Szükség van továbbá állami támogatásra is, mert az önkéntes feladatokat vállaló Nemzetőrségre a társadalomnak és a Honvédségnek is igénye van. A Nemzetőrségnek jelen kell lennie minden településen, ahol segítségre szorulnak, és ezt a segítő munkát indokolt helyben megszervezni. Részt kell vállalni a határvédelemben, az árvízmentésben, és a közösségeket érintő rendkívüli helyzetek elhárításában. Ennek az ideje hamarosan eljön – osztotta meg személyes meggyőződését a hallgatósággal a konferenciát záró előadó.

Lakatos András nőr. ezredes,
kommunikációs igazgató

